

Benetke med svetlobo in senco

Ciril
Bergles

**PALAZZO
DUCALE** Ljubil bi se z njeno labodjo
krhkostjo.
Z drhtečo roko bi ji odstrl
čipkasto tančico.
Če bi smel razkazovati ljubezen
kar tu na tem trgu,
vedno polnem občudovalcev,
južnih vetrov,
spodbujevalcev hrepenenja.
Neprestano se spreminja
v glasbo,
najtišjo govorico kamnov.
Še svetloba s svojimi
plimami in osekami
se previdno dotika
njenih senc.
Da ne bi ranila
njene čiste plemenitosti.

**JUTRO
V CERKVI
S. BARNABA** Spomin na neka davna jutra
v deželi čričkov
in rana molitev
starih zvonov
me zvabita

v svetišče.
 Skoz visoka okna
 že lije jutranja luč.
 Stare podobe,
 potemneli kipi,
 se vračajo iz samote mraka.
 Sam sem v tem posvečenem prostoru –
 otrok, ki za nič ne prosi,
 se za nič ne zahvaljuje.
 Samo raste v odprti čas,
 ki uresničuje čudeže
 iz čiste svetlobe
 otroških juter.

BENEŠKE
 MAČKE

Najprej jih sploh ne opazimo.
 Šele kasneje odkrijemo,
 da je njihovo to mesto.
 Presenetijo nas na malih trgih,
 na ozkih ulicah,
 ob samotnih kanalih.
 Kako spretno znajo prikrivati
 svoje občudovanje ptic!
 Z nekim neznanim namenom
 nam puste,
 da se dotikamo
 njihovega mehkega razkošja.
 Da jih ogovarjamo,
 z besedami prikupovanja.
 Toda, ko si že domišljamo,
 da smo si pridobili
 njihovo naklonjenost,
 opazimo v njih zenicah
 hladen prezir.

FONDAMENTA
 DELLA TOLETTA

Tu je bila nekdanj majhna fontana.
 Ob rdeči steni,
 porasli z bršljanom,
 pod čipkastimi okni
 stare palače.
 V zatišju
 blagih senc.

ozeleni
 drobna travna bil.
 Kot protest
 nezadoščenosti
 prvin.

V GALERIJ
 CA'D 'ORO

Ti rdečelični angeli –
 otroci, ki ne poznajo joka
 in se ne prebujajo
 sredi noči
 iz hudih sanj –
 koliko časa
 bodo še zdržala
 njih zlata krila?
 In deklica
 iz lilij,
 bo uresničila spočetje,
 ki ga oznanja
 beli metulj
 na njenih prsih?
 Krhkost trajanja
 jim lahko vsak hip
 zlomi krila.

GALEBI

Pride deček na Zattere.
 Razsipa z drobno roko
 ostanke neke jedi
 po sivih kamnih
 vse naokrog.
 Iz višin se v lokih
 spustijo galebi.
 Z glasnimi kriki.
 Z ostrimi kljuni
 se spopadejo
 za vsako drobtino.
 Vse več jih je.
 Vse glasnejši so.
 Vse bolj nasilni.
 Zadnji žarki
 večernega sonca
 ne morejo prikriti groze,
 ki je zdaj v dečkovih očeh.